

tanje Kamimurovega brodovja. Kamimura je bil v začetku z malim brodovjem odposlan proti jugu. Ko je plulo rusko brodovje mimo njega, se je hitro umaknil počasnejšemu rus-kemu brodovju, ki je plulo naprej, se potem postavil daleč zadaj za ruskim ladjevjem in čakal, da je napadel Ruse od spredaj admiral Uriu, ki je bil s Kamimuro dogovorjen in šel Rusom naravnost nasproti iz otoka Iki. Potem je prihitel Kamimura in z Urijem vred obstreljeval Ruse. Kakor se razvidi iz vseh poročil, je pripomogla Japoncem do zmage velika hitrost njihovih ladij. Japonske ladje so namreč vedno prehitale ruske ladje, ki so hotele ubežati, tako, da so se postavljale v primerni oddaljenosti pred rusko vrsto. En del brodovja so pa Japonci vedno puščali za seboj, da je obstreljevalo rusko brodovje v hrbtu.

Politični ogled.

Državni zbor. Predsedstvo državnega zbora sklicuje poslance k seji državnega zbora za dan 14. junija.

Zadružna zveza in kmetijska družba na Kranjskem sta se smatrali doslej kot nekaki nasprotnici. Iz krogov Zadružne zveze pa prihajajo sedaj vesti, ki izražajo željo, da bi Zadružna zveza in kmetijska družba hodili složno skupaj, ker imata obedve isti cilj, koristiti kmetu. Tako je prav!

Deželna kmetska družba na Ogrskem je v svojem zadnjem zasedanju sklenila, da naj Ogrska skupno z Avstrijo sklene trgovinske pogodbe z drugimi državami in da se naj Ogrski dovoli, če tudi bi se kedaj ločila gospodarsko od Avstrije, prosti uvoz kmetijskih pridelkov v Avstrijo. Seveda, tako otročje neumna Avstrija pač nikdar ne bo, da bi se dala odpoditi od Ogrske, a na drugi strani ji šla v stiskah na roko! Ogrski kmetje potrebujejo Avstrijo, da ji lahko prodajajo svoje pridelke, za avstrijske kmete pa bi bilo boljše, ako bi se Avstrija in Ogrska gospodarski ločili in bi se zabranil uvoz ogrskim kmetiskim pridelkom. S tem bi naši pridelki mnogo na ceni pridobili.

Po slovanskem svetu. V Zagrebu je začela madžaronska stranka izdajati „Dnevni list“. Kakor hrvatski madžaroni, obljubljuje tudi ta list, da bo delal za hrvatsko stran. — Pri ženitovanju nemškega cesareviča zastopa Rusijo veliki knez Mihael Aleksandrovič. — Po južni Dalmaciji, Bosni, Hercegovini in po Črni gori je bil dne 1. junija močan potres. Osobito Črna gora je hudo prizadeta. Mesto Skader je v razvalinah. — V Trstu je okrajni šolski nadzornik na šolski komisiji zagovarjal potrebo slovenskih šol v mestu Trst. — V Srbiji imajo zopet novo ministerstvo, na čelu mu je Ljuba Stojanović, iz sredine samostalnih mladih radikalcev. Skupščina je razpuščena in volitve bodo dne 23. julija. — Moravski listi poročajo, da je naučni minister dr. Hartel odredil, naj bo češki jezik prihodnje šolsko leto na nemških moravskih gimnazijah obvezen predmet.

živel. Rojaki, ljudstvo slovensko! Te orjaške in čile vrste so priča, da premagamo vse in ugonobimo, kar stega grabežljive prste po naši lastnini. Ono izdajstvo, ki oklepa od vseh strani naš narod, našo domovino, zatremo. Naš Stritar je prerokoval že davno, da

ti rod moj, mili rod! ti hudobije,
sovraštva razdejal boš carstvo kletu.
Komu pač v prsih blažje srce bije,
komu za bratov srečo bolj uneto?
Ti boš pomiril smrtne razprtije,
prinesel ljudstvom bračoljubje sveto.

Govornik je moral obmolkniti radi silnega bučanja ljudstva. Zastava je skrivnostno zaplapolala.

„Predragi Vidim vaše navdušenje, vidim vaše želje. Daj Bog, da bi ne ostale samo želje, ampak pokazale dejanja. Zastava, ona zastava, ki tako zmagonosno zaplapola nad vami, naj bo vaša. Pod njo se zbirajte, za njo pojdite . . .“

(Dalje sledi.)

Različni dogodki. Španski kralj Alfonz je obiskal Pariz. Ko se je dne 1. julija vračal iz gledališča, so španski zarotniki vrgli bombo proti njegovemu vozu, ki pa kralja ni poškodovala. — Sin nadvojvode Otona, nadvojvoda Karl Franc Josip pride kot poročnik dragonskega polka v Bilin. — Nemški cesarevič je pri slovesnem sprevedu, katerega je imel s svojo nevesto po Berlinu, povozil neko žensko ter jo smrtnonevarno poškodoval. — Francoski minister za zunanje zadeve Delcasé je dal svojo ostavko. — Nemškega kancelarja grofa Bülova je povzdignil nemški cesar v knežji stan. —

Dopisi.

Sv. Ilj v Slov. gor. (Nesramna nemška kultura.) Pokazali so se nam v pravi luč, — ti nemški kulturonošci. Ne zmenili bi se niti za nje, pa sami nas k temu silijo. Kaj nas briga vse njihovo hajlanje in tuljenje, samo naj nas puste na miru! Pa ravno tega ne morejo! In to je, česar jim ne moremo odpustiti. Imeli so na praznik Vnebohoda v kobači svojo šulferajnsko slavnost. Razpošiljali so velikanske lepake. Dobro pa Helcl ve, da mu domačini ne grejo na na lim, zato je kar zapovedal vsem nemškim in nemškutarskim društvom, da se morajo stavnosti udeležiti. A mož se je zopet prepričal, da njegova beseda le ni vsemogočna. Prišli so različne baže hajlovci posebno iz mesta. Veliko večino so imele ženske in otroci. Če bi jih sodili po obnašanju, bi lahko rekli, da so bili večinoma črevljarski učenci in pomagati.

Kar so imeli v kobači to, nas nič ne briga. A ni jim bilo dovolj, da so nas izzivali z izdajskimi frankfurtaricami, ni jim bilo še tudi dovolj, da so nas dražili s svojim divjim hajlanjem — vse to jim je bilo še premalo. V mraku so šli v gruclah iz kobače in šli so izzivat mirne šentiljčane. Ko pridejo mimo gostilne, kjer se je slovensko pelo, zažene eden izmed njih kamen v okno; šipa se je razdrobila in kamen je priletel v hrbet pri mizi sedečemu gostu. Šli so potem v drugo gostilno, kjer so pobili več čaš. Nazaj grede so tulili po živinsko. Srečala sta jih gospod in gospa, ki sta se vračala mirno domu. Gospa jih lepo pozdravi, a nemški nadutež se grdo zareži nad njo. Ko gresta naprej, prileti za njima zopet kamen in zadene gospo v nogo. Taka je tedaj nemška omika, takšna je takozvana nemška kultura. Kdo torej izziva, vprašamo Helclna, ki misli, da je on prvi angel miru tukaj med nami. Naj še pripomnimo, da se Slovencev nikdo ni ganil, pustili smo jih čisto pri miru. Ali pa bode vedno tako ostalo? Tega si ne moremo lahko misliti. Pri tako divjem izzivanju mora vskipeti kri tudi sicer najbolj mirnemu človeku. Tudi najbolj miren človek ne more dolgo ostati bladen poleg takih nesramnosti. In kdo bode kriv, če pride kedaj do resnih nemirov? Na to naj odgovori Helcl, vodja nemške šole in direktor kobače. Saj je v svojem govoru neki prav resno povdarjal, da Slovenci morajo izginiti, potlačiti jih bo pa sam nemški „bog“.

Kdo je ta „nemški bog“, sicer ne vemo; pa če se ne motimo, bo menda to sam pravcati Luter. Zato je tudi Helcl povabil za glavnega govornika nemškega luteranskega pastora iz Maribora. Povsod se je tedaj govorilo: Luter pride v šentilj! Ta Helclova predznost pa je ljudi tako razkačila, da je tudi veliko takih ostalo doma, ki sicer radi gredo v kobačo. No, Luter sicer ni prišel, gotovo je bolj pameten kakor Helcl. A nekaj moramo tukaj pribiti. Kaj je neki Helcl nameraval s tem, da je povabil luteranskega pastora? Brez namena se to gotovo ni zgodilo. Ali še morebiti hoče med nas zanesti verski boj? Povemo mu, da tukaj zadene še na hujši odpor. Po dolgoletnih bridkih izkušnjah smo Slovenci dobro utrjeni v boju za svoje narodne pravice, a še bolj homo se znali po-

tegniti za našo in naših očetov sveto vero. Helcl, pomni: Luter je že tam, kjer ni muh, in tudi po tebi ne bo več ne duha ne sluha, a naša narodna zavest, posebno pa naša vdanost sveti katoliški veri, ne bo minila nikdar. Helcl in njegove kobače pa ne bo rešil niti Luter niti drugi nemški preroki in bogovi! Z Bogom za narod!

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Bračkovci in pl. Rainer.) Jurjevska šola je dobila novega šolskega ogleda, jamiškega Slaviča. To vam je mož, ki si šteje v največjo čast, da sme biti Wratschkov ljubljeneč. Ta čudak bi vse odličnejše službe sam rad imel. Wratschki z voza pomaga in kadar ga Slanovka dobro nakrmi, mu gor pomaga, „rihtar“ bi rad bil itd. No zdaj so ga „foter“ Wratschko pri skrajno neprijetnem Rajnerju priporočili, da ga je postavil čez šolo. Slavič ogleda pri Sv. Juriju, Matjašič pri Sv. Duhu, ljubeznjiva brata, na katera sme Wratschko ponosen biti! Za živinskega ogleda že „pašeta“, za šolskega ne! Mislimo pa, da se slavno jurjevske učiteljstvo „velikega“ Slaviča ne boji.

Dne 29. maja je „slavni“ okrajni zdravnik Varda otrokom jurjevske fare osep-nice vcepljal ali „koze stavil“. Dozdaj se je to vršilo v gostilni gospe Trstenjakove v Vidmu, letos je pa nebodigatreba Rainer za to odločil Slanovkino gostilno na Jamni. Zakaj neki? Ja, Slanovka je velika častilka Wratschka, gospa Trstenjakova pa neče biti! Narodne matere, drugo leto ne ena ne nesi svojega otroka k Vardovim „kozam“, ako se vam ne določi zato narodna gostilna, šola ali druga poštena hiša!

Jurjeviški narodnjaki! Tako delajo z vami tisti, ki bi vas po svoji službi morali čislati, tako vas zaničuje slavni Rainer, ki se od vašega davka živi! Klin s klinom! Oni vam tako usiljujejo bračkovce, vi jih pa pri vsakršnih volitvah prisilite, da bodo tihi! Pred vsem z bračkovci ven iz občinskih zastopov! Torej pa narodni volilci okoslavske, terbegovske in galuške občine, na noge! Vsi na volišče, za pol dneva naj vas ne zadržuje ne delo ne drugi oziri! Kateri dajete pooblastila, dobro jih napravite in vprašajte izvedence, če so prava! Zvunski narodni posestniki v teh občinah, naj se vam ne vnoža pot k volitvam! Drug drugega navdušujte! Ne gre se za osebe, gre se za vašo čast, gre se za dobro stvar! Tu ne kaže rok križem držati; neznajčnost je reči: „saj bo tudi brez mene minilo“; narodni izdajalec je, kdor s svojo odsotnostjo pomaga bračkijancem do vlade! V zasebnem življenju pomagajte tudi štajercijancem, če so v potrebi, a pri volitvah si morate bitin nasprotniki, oni so vaši sovražniki, vi bodite njihovi. Zakaj bi peščica nemškutarskih bračkijancev vladala dične slovenske občine!

Iz Ciglenc pri Vurberku. (Smrt. — Našim štajercijancem.) Pred kratkim smo pokopali spoštovanega posestnika Jožefa Dvoršaka, kateri je s svojo drugo ženo obhajal zlato in biserno poroko. Po biserni poroki je še živel štiri leta. Umrl je blizu devetdeset let star. Bog mu daj večni mir in pokoj!

Sedaj se je natančno izvedelo, da v Ciglence prihaja ptujski „štajerc“. Tukaj naznam slabe nasledke te strupene krote. Bil je mali posestnik, kateri je na svojem posestvu lepo gospodaril in s svojo ženo mirno živel. Kakor hitro pa je začel ptujskega „štajerca“ brati, udal se je zganjepitju in dne 31. velikega travna se je obesil v hlevu. Pri sebi je imel ptujsko giftno krote.

Tudi v dve drugi biši, katere sedaj ne bom imenoval, prihaja ta grdoba. V eni teh biš so mali in odrasli otroci. Najbrž hočeta oče in mati vzgojiti svoje otroke po štajercem receptu. Dobro vam je znano, koliko hudega napravi. Varujte se torej slabih časnikov, tako kakor strupenega gada. In zakaj? Le oglejte se malo naokrog, kaki so pristaši

„Štajerca“. Nekateri sedijo v luknjah kot morileci ali goljufi, drugi si pa sami vzamejo življenje. Le oglejte si obravnave pri okrajnih in okrožnih sodnijah, kjer boste videli sadove hujškanja in psovanja nemškutarskega „Štajerca“.

Popotnik iz Spodnjega Dupleka.

Oplotnica. (Zopet občinske volitve.) V Oplotnici bo 19. t. m. nova volitev občinskega zastopa, ker je bila ona z dne 31. januarja t. l. v Gradcu razveljavljena in sicer zato, ker naši modri Nemci niso vseh davkov prav v tri dele razdelili. Vsled tega tudi volitveni zapisnik ni bil pravilno sestavljen. Tožili so tudi naši zagrizeni nasprotniki več Slovencev, med temi tudi g. župnika, da so oni krivično postopali pri agitaciji. Državni pravdnik je vse to natanko preiskaval in neki našel, da dotični ljudje ne bodo obsojeni na vislice, tudi ne bodo kaše pihali, ne globe plačevali in tudi ne volitvene pravice zgubili, ampak zopet bodo šli v vojsko zoper naše verske in narodne nasprotnike. Drugo vprašanje pa je, kako bo sodil državni pravdnik dejanja onih oplotniških Nemcev, ki so bili od naše stranke toženi. Svet naj spozna, kaki so ti ljudje in s kakimi sredstvi delujejo proti nam! Oni so volilce z denarjem in obljubami podkupovali.

Dozdaj so se naši sovražniki pred volitvami posluževali nove cerkve in novega župnišča. Strašili so volilce z ogromnim plačilom župnikovih dolgov, a zadnja leta to ni več vleklo. Sedaj pa imajo drugo debelo neresnico in s taisto bobnajo starejši možje, kakor g. Jonke st., Makovšek st., Obrul i. dr., da je g. župnik kriv, ker naše nove orglje že par mesecev molčijo in imamo sedaj tudi po nedeljah in praznikih le veliki petek brez orgljanja in petja. Toda vzrok je čisto drugi. Občina oplotniška noče že devet mesecev plačevati orglarju obljubljenega nagrade in načelnik konkurenčnega odbora, Jonke st., je sam orglarju rekel, naj orglarijo pusti, ker mu ne bo več plačeval. Kolikor namreč najdemo zapisano, se je v Čadramu l. 1820. po zastopnikih cele fare učitelju kot orglarju prostovoljno obljubila vinska in pozneje tudi žitna brnja. Ona je obstala do leta 1884. Tačas je pa g. nadučitelj Št. Malenšek kot orglar obično prosil, da mu namesto prostovoljne brnje najraje daje 120 fl. letne nagrade, drugače ne bo več orglal in ne bo več brnje pobiral. Ta prošnja imenovanega se je uslišala, toda župniku se to ni zaznamilo, čeravno spada v cerkveno službo. Vsled pritožbe na c. kr. okrajno glavarstvo došel je g. župniku ta le dopis:

Častiti župni urad v Čadramu. Podpisani si jema čast, čast župnemu uradu naznaniti, da je obč. odbor v seji dne 20. t. m. sklenil prostovoljno brnjo orglarju čadramske fare odkupiti, ter orglarju ove fare gotovo stalno plačilo iz občinske blagajne vdeleženih občin Oplotnice, Okoške in Bohine ustanoviti in sicer za sedaj 120 gld., katero plačilo se zamore po razmerju časnih okoliščin po dogovoru vdeleženih občin primerno povišati oziroma znižati. Pravica zastran podelitve orglarske službe, oziroma odpust orglarja, ostane skoz ta sklep g. župniku čadramske fare neskrajšana. Čast. župni urad izvoli se temu sklepu pridružiti, v nasprotnem slučaju pa v 14 dneh pritožbo pri podpisnem obč. uradu vložiti. Obč. urad Oplotnica, dne 27. nov. 1884. Fr. Kunej m. p.

Dvajset let je občina to pismeno dano obljubo držala, sedaj pa naenkrat odrekla, ker g. Jonke ni že pred tremi leti po dolžnosti zneskov na vsakega davkoplačevalca pravilno razdelil in jih iztirjal, temveč je to za tri leta skupaj storil. To se je zdelo nekaterim preveliko. Pri nas se je imenovana brnja za župnika in cerkovnika l. 1888. odkupovati začela. Ker je pa neki pisar celjskega okrajnega glavarstva dotični zapisnik krivo prepisal in namesto za cerkovnika pristavil za orglarja in cerkovnika, sedaj prerokuje tudi g. Jonke sam, da je župnik dolžan orglarja plačevati.

Volilci, na krov tedaj in v boj proti onim, ki delajo škodo naši občini. Sramota bi bila, da bi bili mi vedno podlaga ptujčevi peti! Bodimo lastni gospodarji v naši lepi občini! Proč s privandrovcem in njihovimi privrženici!

Novi grad (Castel-nuovo). (Pismo iz boka kotorske.) Cenjeni g. urednik! Gotovo se niste dobili dopisa od nas iz južne Dalmacije, posebno iz kotorskega zaliva, kjer smo že na črnogorski meji. In vendar nas je dosti Slovencev tudi tukaj, ki služimo pri trdnjanskem topničarskem polku št. 5. Čeprav smo pomešani z Italijani, Nemci in Hrvati, ostanemo neomahljivi Slovenci za vselej. Z veseljem čitamo „Slovenski Gospodar“ in „Naš Dom“, ki sta nam takorekoč daljna prijatelja.

Da bi pripovedoval, kako je pri vojaki, pri trdnjanskem topničarstvu, posebno tukaj na obalah Jadranskega morja, tega mislim, da mi ni treba, saj je dosti cenjenih čitateljev, ki so že pred nami tukaj služili in dobro vedo, kako je.

Romantična in lepa je boka (zaliv), kakor na svetu malo takih. Potovalci (letoviščarji) in mnogi radovedneži, ki prihajajo sem, jo primerjajo z napolskim zalivom. Proti jugu sinje Jadransko morje, proti severu veličastne gore s svojimi sivimi skalami in groznimi prepadi. Zelo zanimiva je tukaj narodna noša, katere se pa večinoma le nižji sloji poslužujejo.

Podnebje je zelo milo in se lahko primerja z onim v južni Italiji in Siciliji. Zime sploh ne poznamo, zato se pa ta kraj posebno priporoča vsem tistim, ki bolehalo na plučah.

Poletje je skoro tropično. Rastlinstvo — kar ga sploh je — je bujno. Smokve, pomaranče, rožiči, oljke, lavorike, ja, celo palme rastejo tukaj. Ob sobotah je po vseh dalmatinskih mestih tržni dan. Ob teh dnevih pridejo seljaki iz njihovih gor ter prinesejo svoje pridelke in izdelke na sejem; iz bližnje Ercegovine v svoji pisani noši, Albanezi iz Skadra, Črnogorci, vsi visoke rasti, širokopleči, temne zagorele kože in jasnega pogleda. Danes, ko to pišem, je prvega rožnika, smo imeli jutraj ob 5. uri 40 minut precej močen potres, ki je trajal kakih 40 sekund. Najprvo smo začuli votlo bobnenje in že se je začelo zibati; sunki so se čuli od juga proti severu. Škode ni bilo nikakšne, ljudje so hladnokrvno tudi med potresom sedeli in pili kavo ter pušili svoj čibuk.

Vročina je začela mogočno kraljevati, imamo vsaki dan od 38—40 stopinj toplote, in bočes ali nočes, moraš se potiti, da ti kar oči zaliva. To seveda ni čudo, ker po tri do štiri mesece ne pade kaplje dežja in to v poletnem času, da se vse takorekoč pali in gori pod nogami.

Pisal bi še več, a bojim se, da bi romalo v koš in tudi mi ne dopušča čas, zato kličem vsem cenj. čitateljem mili „z Bogom“ in na kmalu svidenje.

Trdnjanski topničarski vojak.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Pravni praktikant pri c. kr. deželnem sodišču v Gradcu g. F. Lašič je imenovan avskultantom. — Davkar v Celju g. Franc Kristl je prestavljen v Gradec.

Poročil se je v sredo, 31. majnika v cerkvi sv. Avgušтина na Dunaju conte Aleks. Economo, rimski grof, z gospdč. Eleonoro Glaser, hčerjo našega rojaka dr. Karola Glaserja, ravnatelja v Ogrskem Brodu na Moravskem.

Odvetniške vesti. Posle umrlega odvetnika dr. Jožefa Namesnigga v Ljubotmeru je prevzel začasno tamošnji odvetnik g. dr. Karol Grossman.

Potrjen zakon. Cesar je potrdil zakon, s katerim se lahko podaljša davčna prostost

po potresu poškodovanih hiš na Kranjskem in Stajerskem za 25 let.

Mariborske novice. Kočarici Weber in Peitler iz Rač pri Mariboru sta prodajali že dalje časa mariborskim kramarjem klobase, ki sta jih polnili mesto s svinjskim s konjskim mesom. Bili sta zato obsojeni vsaka na mesec dni zapora. — Mariborski Nemci so k slavnosti pesnika Schillerja vsadili v mestnem vrtu takozvani Schillerjev hrast. To drevo je minoli teden neka zlobna roka popolnoma zlomila. Nemški listi, posebno Marburgerca sedaj nesramno obrekujejo Slovence, češ, da so ti ta zločin storili. Ta ničvreden protestantski časopis pa ima še to drznost, da piše: „Tisto noč je nekdo videl v mestnem vrtu nekega slovenskega doktorja.“ Nizkotno je tako natolcevanje človeka, ki se ne more braniti, ker ga ta zakoten listič ne imenuje. Pa saj gotovo tudi nobenega imena ne ve, ampak samo iz zlobnosti tako piše. Bržkone so Nemci sami to storili, da sedaj lahko zopet prav grdo udrihajo po Slovenceh.

— Pri peku Tinauerju je poneverila raznašalka kruha Marija Terschowitza okoli 10 K. Zaradi tega bo sedela osem dni. — V Mariboru se še vedno niso Nemci zjediniili zaradi volitev v državni zbor. Nemško-nacionalci trdno držijo Pfrimerja, vsenemci pa Wastijana. Zadnje nedeljo je sklical mariborski župan shod, da bi se zjediniili na enega kandidata, toda bilo je brezuspešno. Sedaj bosta stopili obe nemški stranki v volilni boj.

— Pri zadnji občinski seji, dne 7. t. m. se je ugovarjalo proti temu, da se nastavlja v Mariboru pri c. kr. uradih večinoma (kar ni res!) slovenski uradniki, in se s tem daje nemškemu mestu Maribor nehote slovensko lice. Tega pa ne pomislijo ti nestrpni meščani, da ti uradniki niso samo za mesto, ampak v prvi vrsti za okolico, ki je popolnoma slovenska in ima toraj pravico zahtevati slovenske uradnike. Nadalje so ugovarjali proti temu, da se prebivalcem mesta razpošiljajo dvojezične tiskovine, čeravno so nemški izpolnjene. Zaradi tega se je pritožilo na občino več meščanov, med temi tudi trgovec Martinc, ki je že bržkone sit slovenskega denarja in noče več jemati od Slovencev denarja. Tudi znani Franc Girstmayer je bil podpisan na ti pritožbi. Ti celi ali na pol Nemci se takoj pritožijo, če dobijo dvojezične tiskovine, naš kmet se bi pa ne smel pritožiti, če dobi popolnoma nemške, katerih niti ne razume. Ti zahtevajo popolnoma nemške, mi pa popolnoma slovenske. Kar je za jednega prav, mora biti tudi za drugega. — Pri ti seji so tudi povedali, koliko ima Maribor dolgov. In sicer 7,869.195 K 89 v torej skoro 8 milijonov kron. To je velikanska svota! Če pomislimo, da ima mesto 25.000 prebivalcev, pride na vsako osebo v Mariboru, naj bo odrasel ali pa otrok, okoli 312 K dolga. Naj bi se rajši gospodje brigali za občinsko gospodarstvo in tuhtali, kako ga bodo zboljšali, namesto da pri svojih sejah kujejo samo naklepe proti slovenskemu jeziku in narodu. Na čelu občine stoji dr. Schmiderer, ki je istočasno tudi načelnik okrajnega zastopa mariborskega. No, če bo tam tudi tako lepo gospodaril, kakor v mestnem zastopu, potem si bodo tisti slovenski nezavedneži, ki so volili njega in njegovo stranko, še laze popipali. Seveda različna nemška hujšarska društva kakor sūdmarka, šulferein in študentenheim se morajo podpirati s tisočaki, na drugi strani se pa delajo dolgovi na milijone. To je tisto hvalisano nemško gospodarstvo, o katerem vedno piše „Štajerca“.

Na c. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru stavimo danes v imenu okoliških kmetov javen poziv. Že večkrat je c. kr. okrajno glavarstvo izdalo na županstva ukaz, naj se ljudstvo opozori, da se mora posluževati samo novih mer. A ostalo je vedno samo pri ukazu, ali se pa ukaz od županstev in od ljudstva izvršuje, na to nihče ni pazil. Tako je n. pr. pri mleku. Vedno se še nahajajo nezavedni ljudje, ki prodajajo mleko v mesto po stari meri, in delajo s tem sebi